

Küçük Sifaka

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Sifaka

Aysel Banu YAVUZAL

Yaprakların zümrüt gibi parıldadığı yemyeşil bir ormanda küçük bir sıfaka yaşarmış. İpek gibi beyaz tüyleri, başında koyu kahverengi bir tepeliği, yuvarlak kehribar-altın rengi gözleri ve uzun, yay gibi bacakları varmış. Her sabah dalden dala zıplar, kıvrıcık kuyruğu arkasında döner dururmuş. "Beni izleyin, dans ediyorum!" diye bağıırır, havada dönermiş. Orman onun sahnesiymiş ve o hareket etmeyi çok severmiş.

Güneşli bir gün, küçük sifaka bir dala konduğunda yeni bir şey görmüş. Minik bir bukalemun kıpırdamadan oturuyormuş; turkuaz yeşili derisi sıcak turuncuya ve sarıya dönüşüyormuş. Kocaman, dönen gözleri sağa sola bakıyor, sarmal kuyruğu salyangoz kabuğu gibi kıvrılıyormuş. "Merhaba!" demiş sifaka. "Neden dans etmiyorsun?" Bukalemun yavaşça gülümsemiş. "Ben izlemeyi severim," demiş usulca.

Sifaka başını yana eğmiş. "Ama dans etmek çok eğlenceli!" diye zıplayıp dönmüş, beyaz tüyleri rüzgârda kabarmış. Bukalemun izlemiş, gözleri her zıplayışı takip etmiş. "Sen çok hızlısın," demiş. "Ben çok yavaşım." Sifaka durup bukalemunun minik ellerine ve kıvrık kuyruğuna bakmış. "Sorun değil," demiş. "Belki yine de arkadaş olabiliriz."

Bukalemun başını sallamış. "Bunu isterim." Yavaşça elini uzatmış, sıfaka da nazıkçe tutmuş. "Sana nasıl salınacağını gösterebilirim," demiş sıfaka. "Ben de sana nasıl hareketsiz kalıp izleneceğini gösterebilirim," demiş bukalemun. Böylece her gün birlikte vakit geçirmeye, yemyeşil ormanda birbirlerinden öğrenmeye başlamışlar.

Sifaka bukalemuna salınmayı öğretmiş. Ağırlığını bir ayaktan diğerine nasıl aktaracağını, kuyruğunu yumuşak bir ritimle nasıl kıvrıp açacağını göstermiş. Bukalemun denemiş ama hareketleri yavaş ve dikkatliymiş. "Böyle mi?" diye sormuş, azıcık salınarak. "Evet!" diye sevinmiş sifaka. "Yapıyorsun!" Bukalemunun derisi mutlu renklerle parlamış.

Sonra bukalemun sifakaya hareketsiz kalmayı öğretmiş. "İzle," demiş. "Kelebeğin çiçeğe nasıl konduğunu görüyor musun? Yaprığın rüzgârda nasıl titrediğini görüyor musun?" Sifaka kıpırdamadan oturmuş, kehribar gözleri kocaman açılmış. Bu küçük, sessiz şeyleri daha önce hiç fark etmemiş. "Hareketsiz kalmak da bir dans gibi," demiş bukalemun. Sifaka gülümsemiş. "Öyle!" diye fısıldamış.

Bir gün sıfakanın aklına harika bir fikir gelmiş. "Bir orman dansı düzenleyelim!" demiş. "Herkes gelip kendi özel hareketlerini gösterebilirsin." Bukalemunun gözleri heyecanla dönmüş. "Kurbağaları ve kuşları davet edebilirim," demiş. "Kelebekleri ve diğer lemuruları da!" Sevinçle zıplayıp salınmışlar, herkesin hoş karşılanacağı bir dans hayal etmişler.

Hazırlanmaya başlamışlar. Sifaka renkli yaprakları ve çiçekleri dallara asmak için yükseğe zıplamış. Bukalemun yavaşça yukarı aşağı tırmanıp orman zeminine minik tohumlardan bir daire yapmış. "Burası dans pisti olacak," demiş. "Ben de parıldasın diye renk değiştireceğim!" Sifaka ellerini çırpmış. "Mükemmel!" diye bağırmış. "Herkes bayılacak."

Haber ormanda yayılmış. Kurbağalar heyecanla vıraklamış, kuşlar cıvılamış, kelebekler kanat çırpmış. "Dans! Dans!" diye şarkı söylemişler. Diğer lemurlar ağaçtan ağaca sallanmış, katılmak için sabırsızlanmış. Sifaka ile bukalemun her gün birlikte hareketlerini çalışmış, büyük kutlamaya hazırlanmışlar.

Sonunda orman dansının günü gelmiş. Güneş parlak ve sıcak parlıyormuş. Sifaka yosunlu bir kütüğün üstüne çıkıp seslenmiş: "Hoş geldiniz herkes! Gelin ve kendi tarzınızda dans edin!" Kurbağalar daire şeklinde zıplamış, kuşlar kanat çırpmış, kelebekler havada dönmüş. Bukalemun turkuazdan turuncuya, sarıya renk değiştirip dans pistini ısılatmış.

Sifaka zıplayışlarını ve dönüşlerini göstermiş, beyaz tüyleri parlamış. Sonra durup demiş: "Şimdi arkadaşımı izleyin!" Bukalemun yavaşça salınmış, sarmal kuyruğu kıvrılıp açılmış. Hayvanlar sevinçle bağırmış. "Harika!" diye haykırmışlar. Bukalemun sıcak bir pembeyle kızarmış. "Ben yavaşım," demiş, "ama dans ediyorum!" Sifaka ona sarılmış. "Çok güzel dans ediyorsun!"

Sonra bukalemun demiř: "řimdi hep birlikte hareketsiz kalıp izleyelim." Herkes donup kalmıř. Orman sessizleřmiř. Bir uęur böceęinin yaprakta süründüęünü görmüşler. Rüzgârın fısıldadığını duymuşlar. "Bu da bir dans," demiř bukalemun. Hayvanlar gülümsemiř. "Hiç fark etmemiřtik!" demiřler. Sifaka kendini sakın ve mutlu hissetmiř. Hareketsiz kalmak da tıpkı zıplamak gibi özel bir hareketti.

Sessiz anın ardından dans yeniden başlamış. Kurbağalar zıplamış, kuşlar kanat çırpmış, lemurlar sallanmış. Sifaka ile bukalemun birlikte dans etmiş; biri hızlı, biri yavaş, biri zıplayarak, biri salınarak. "Bakın!" diye bağırmış küçük bir kurbağa. "Farklılar ama arkadaş olarak dans ediyorlar!" Bütün hayvanlar sevinçle bağırıp dansa katılmış.

Orman dansı yıldızlar çıkana kadar sürmüş. Sifaka ile bukalemun bir dalda yan yana oturmuş, yorgun ama mutluymuş. "Farklı olmanın arkadaşlığı daha eğlenceli kıldığını öğrendim," demiş sifaka. Bukalemun başını sallamış. "Ben de," demiş. "Sen bana salınmayı öğrettin, ben de sana hareketsiz kalmayı. Birlikte daha çok hareketimiz var!" Birbirlerine gülümsemişler.

O günden sonra küçük sıfaka ile bukalemun en iyi arkadaş olmuş. Yemyeşil ormanda oynamış, zıplayıp salınmış, hareketsiz kalıp izlemişler. Ve her yeni hayvanla karşılaştıklarında onları da dansa davet etmişler. "Herkesin özel bir hareketi vardır," demiş sıfaka. "Ve burada her hareket hoş karşılanır."

Eğer bir gün yemyeşil ormana giderseniz, mutlu dans seslerini dinleyin. Yüksekçe zıplayan küçük bir sıfaka ve yavaşça salınan bir bukalemun görebilirsiniz. Ve bileceksiniz ki farklılıklar korkutucu değildir. Onlar harikadır. Arkadaşlığı daha eğlenceli kılarlar. Ve bu, hepsinin en güzel dansıdır.